

tydelig Lønningsforbedring for Universitetets Professorer og andre Embeds- og Bestillingsmænd. Den nuværende Gage er gennemsnitlig, naar jeg gaar ud fra en 30 aarig Virksomhed ved Universitetet 4,667 Kr., hvis jeg har regnet rigtig. Det af Regeringen foreslaaede giver, udregnet paa samme Maade, en gennemsnitlig Løn af 5,800 Kr. Nu har man fra Udvalgets Side foreslaaet en ringe Forhøjelse fra den nuværende Tilstand, som naar den udregnes paa samme Maade, giver et Gennemsnit af 5,000 Kroner. Denne Forhøjelse af noget over 300 Kr. for hver Professorgade er ikke stort mere, som ogsaa rigtig bemærket af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), end hvad Universitetet tabte ved Lønningsloven af 1871. Ved Udvalgets Forslag faas ikke stort mere, end at man fører Lønningerne, i det hele taget i alt Fald, tilbage til, hvad de vare for Lønningsloven af 1871. Jeg finder, at det er ubilligt, jeg forstaar, at man mener, at Regeringen har taget Munden noget fuld og stillet større Krav, end der kunde ventes gennemførte. Det er muligt, at man har Ret deri, men paa den anden Side mener jeg rigtigt nok, at det, der nu hdes, er saa overordentlig lidet, at det for dets Skyld alene ikke var Umagen værd at faa denne Sag ført igennem i Aar. — Jeg gaar saa over til de specielle Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Det første er et Underændringsforslag til Udvalgets første Forslag, hvorved der opnaas 3 ny Professorer. Jeg har ved at tilføje en Anmærkning under Forslaget, at vedtages dette, tilraades at stemme mod Forslagene under Nr. 5 og 7 fra Udvalgets Side, tilstrækkelig klart betegnet, hvad det er for Professorater, jeg i alt Fald har ønsket maatte blive oprettede ud over det nuværende Antal. Jeg har ikke turdet blot tænke paa at optage Forslaget om en ny teologisk, en ny juridisk og en ny klassisk filologisk Professor, og hvad de andre Professorater angaar

erkendes, at det, der her foreslaas i og for sig er overordentlig beskedent; thi de tre ny Professorlønninger ville ikke paaføre Universitetet store Udgifter, og det vilde dog i Virkeligheden tilfredsstille de væsentligste af de Krav, i videnskabelig Henseende, som ere stillede fra Universitetets Side, og som ogsaa ere accepterede og foreslaaede fra Regeringens Side. Hvad Lønningerne angaar, da har jeg, da jeg af Udvalgets Betænkning jo har set, at de i og for sig meget beskedne Forslag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) har stillet, aldeles ingen Tilslutning have fundet, tilladt mig at stille et mindre vidtgaaende Forslag, et Forslag, der fort kan betegnes saaledes: at lade den nuværende yngste Professorlønning falde bort, saa at altsaa en Professor ved Universitetet, hvis dette Forslag vedtoges, vilde begynde med 3,800 Kr., i Stedet for at han nu begynder med 3,200 Kr. og først efter 5 Aars Forløb kommer op paa 3,800 Kr.; det betyder mit Forslag, hverken mere eller mindre. Naar man dernæst vil se, hvad Betydning det har for Lønningen udregnet paa samme Maade, som jeg før udregne det for Regeringsforslagets og Udvalgsforslagets Vedkommende, saa vil mit Forslag føre derhen, at den gennemsnitlige Professorlønning vil blive mellem 5,100 Kr. og 5,200 Kr., altsaa omtrent midt imellem — en lille Smule under — hvad Regeringen har foreslaaet og den nuværende Lønning. Jeg ved jo meget godt, at de af mig stillede Forslag ikke have nogen Udsigt til at gaa igennem, som jeg har stillet dem; men jeg har stillet dem, fordi jeg ikke syntes, at jeg kunde andet lige over for det — jeg vil ikke nægte det — efter min Opfattelse mærkelige Forslag, hvorom et større Antal fra forskellige Sider i Udvalget er blevet enigt, et Forslag, som forekommer mig at være mere ligt, hvad man i gamle Dage kaldte Finansloven, naar den her fra Tinget gif op til Lands-